

नाराचैर्दशभिः क्रुद्धः सर्वमर्मस्वताडयत् । अथान्यद्वनुरादाय सैन्यवः कृतहस्तवत् । १०७४
 विव्याध चतुर्वर्माणं रणे सर्वायसैः शरैः । युयुत्सुं पाण्डुवार्थाय यतमानं महारथं । १०७५
 सुबाहुर्भातरं शूरं यत्ता द्रोणादवारयत् । सुबाहोः सुधनुर्व्याणौ व्यस्यतः परिघोपमौ । १०७६
 युयुत्सुः सितपीताभ्यां क्षुराभ्यामच्छिनद्भुजौ । राजानं पाण्डवश्रेष्ठं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं । १०७७
 बलेव सागरं क्षुब्धं मद्रराट् समवारयत् । तं धर्मराजो बह्वभिर्मर्मविद्धिरवाकिरत् । १०७८
 मद्रेशस्तं चतुःषष्ठ्या शरैर्विद्धोऽनदद्भुजं । तस्य नानदतः केतुमुच्चकर्त्त च कार्मुकं । १०७९
 क्षुराभ्यां पाण्डवश्रेष्ठस्तत उचुकुशुर्जनाः । तथैव राजा बाह्योको राजानं द्रुपदं शरैः । १०८०
 आद्रवन्तं सहानीको महानीकं न्यवारयत् । तद्युद्धमभवद्द्वोरं वृद्धयोः सहसेनयोः । १०८१
 यथा महायूथपयोर्दिपयोः सम्प्रभिनयोः । विन्दानुविन्दावावन्यौ विराटं मत्स्यमार्च्छतां । १०८२
 सह सैन्यैः सहानीकं यथेन्द्राग्रो पुरा बलिं । तदुत्पिञ्जलकं युद्धमासोद्देवासुरोपमं । १०८३
 मत्स्यानां कैकयैः सार्द्धमभीताश्चरयद्विपं । नाकुलिन्तु शतानीकं भूतकर्मा सभापतिः । १०८४
 अस्थन्तमिषुजालानि यान्तं द्रोणादवारयत् । ततो नकुलदायादस्त्रिभिर्भैलैः सुदंशितैः । १०८५
 चक्रे विवाहशिरसं भूतकर्माणमाहवे । सुतसोमन्तु विक्रान्तमायान्तं तं शरैर्घृणिं । १०८६
 द्रोणायाभिमुखं वीरं विविंशतिरवारयत् । सुतसोमस्तु संक्रुद्धः स्वपितृव्यमजिह्वगैः । १०८७
 विविंशतिं शरैर्भित्वा नाभ्यवर्त्तत दंशितः । अथ भीमरथः शाल्वमाशुगैरायसैः शितैः । १०८८
 षड्भिः साश्वनियन्तारमनयद्यमसादनं । श्रुतकर्माणमायान्तं मयूरसदृशैर्हयैः । १०८९
 चित्रसैनैर्भट्टाराज तव पुत्रसवारयत् । तौ पौत्रौ तव दुर्द्धर्षौ परस्परबधैषिणौ । १०९०
 पितृणामर्थसिद्धयर्थं चक्रतुर्दुष्टमुत्तमं । तिष्ठन्तमये तं दृष्ट्वा प्रतिविन्ध्य महाहवे । १०९१
 द्रोणिर्मानं पितुः कुर्वन् मार्गणैः समवारयत् । तं क्रुद्धं प्रतिविव्याध प्रतिविन्ध्यः शितैः शरैः । १०९२
 सिंहलाङ्गूललक्ष्माणं पितुरर्थं व्यवस्थितं । प्रवपन्निव वीजानि वीजकाले नरर्षभ । १०९३
 द्रोणायणिं द्रौपदेयाः शरवैर्परवाकिरन् । आर्जुनिं श्रुतकीर्त्तिन्तु द्रौपदेयं मदारथं । १०९४
 द्रोणायाभिमुखं यान्तं दौःशासनिरवारयत् । तस्य लक्ष्णसमः कार्ष्णिस्त्रिभिर्भैलैः सुसंशितैः । १०९५
 धनुर्ध्वजश्च सूतश्च च्छित्त्वा द्रोणान्तिकं ययौ । यस्तु शूरतमो राजन्नुभयोः सेनयोर्मतः । १०९६
 तं पटच्चरहन्तारं लक्ष्मणः समवारयत् । स लक्ष्मणखेयसनं हित्वा लक्ष्म च भारत । १०९७
 लक्ष्मणे शरजालानि विसृजन् बह्वशोभत । विकर्णस्तु महाप्राज्ञो याज्ञसेनिं शिखण्डिनं । १०९८
 पथ्यवारयदायान्तं युवानं समरे युवा । ततस्तमिषुजालेन याज्ञसेनिः समावृणोत् । १०९९
 विधूय तदाणजालं बभौ तव सुतो बली । अङ्गदोऽभिमुखं वीरमुत्तमौजसमाहवे । ११००
 द्रोणायाभिमुखं यान्तं शरौघेण न्यवारयत् । ससम्प्रहारस्तुमुलस्तयोः पुरुषसिंहयोः । ११०१
 सैनिकानाञ्च सर्वेषां तयोश्च प्रीतिवर्द्धनः । दुर्मुखश्च महेष्वासो वीरं पुरुजितं बली । ११०२
 द्रोणायाभिमुखं यान्तं वत्सदनैरवारयत् । सदुर्मुखं भुवोर्मध्ये नाराचेनाभ्यताडयत् । ११०३